

ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ ΧΑΘΗΚΑΜΕ.

Σπετσέριδες και δόκτορες, για τὸ Θεὸ τρεχάτε !
Βοήθεια ! και κοντεύουμε νὰ ξεκληρισουμ' ὅλοι,
Βάλτε φτερά 'στὰ πόδια σας και σὰν πουλιά πετάτε....
Κάθε ἀρρώστεια χύθηκε 'ς τῶν Ἀθηνῶν τὴν πόλι.
Σεῖς μόνον θὰ πλουτίσετε σ' αὐτὴ τὴν ἐποχῇ,
Κι' ἐμεῖς ἢ τὰ κορδάνουμε ἢ μένουμε φτωχοί.

Γιὰ τὸ Θεὸ χαθήκαμε, ρουθοῦνι δὲν θὰ μείνη,
Ἄς 'μποῦνε εἰς ἐνέργεια εὐθὺς τὰ γιατρικά,
Τὰ νάτρια, τὰ κάλια, τὰ χάπια, ἢ κινίνη,
Τὸ θεῖο ρετσινόλαδο και τὰ καθαρτικά.
Εἰς ἔργον τὰ ποδάρια σας, τὰ χέρια, τὸ μυαλό σας,
Και ἄξιος 'ς τοὺς οὐρανοὺς θὰ ἦναι ὁ μισθός σας.

Μὴν τρώτε σῦκο, ἀδελφοί, πεπόνι ἢ σταφύλι,
Και ὅ,τι ἄλλο κίνησι μὲς 'στὴν κοιλιά μας φέρνει,
Ποτὲ μὲ μοναχὸ νερὸ μὴ βρέχετε τὰ χεῖλη,
Και κλείνετε τὸ στόμα σας ἀέρα νὰ μὴν πέρνη.
Μὴν κάνετε περίπατο, μὴν τρώτε, μὴ γελάτε,
Μὴ γδύνεσθε, μὴ στέκεσθε, κι' ἀκόμη μὴ μιλάτε.

Γυναῖκες, ἄνδρες και παιδιὰ, τὸ ντόπιο ρετσινόλατο
Μὲ τὴν οἰκίαν νὰ πίνετε και βράδυ και πρωτὶ . . .
Μὲ τοῦτο φεύγουν τὰ κακὰ και ὅλα πᾶνε κάτω,
Κι' αὐτὸ μᾶς δίνει μοναχὰ υγεία και ζωὴ.
Αὐτὸ προτείνουν κι' οἱ γιανοὶ σ' ἐμᾶς τοὺς ἀμαθεῖς ...
Λοιπὸν πιθάρι τοῦ κρασιοῦ ἄς γίνῃ ὁ καθεὶς.

Ναι, ρούφα μπόλικο κρασί και σὺ ὠραῖο φίλο,
Μεθάτε ὅλοι, γίνετε στουπὶ ἀπ' τὸ μεθύσι
Κι' ἀρσενικοὶ και θηλυκοὶ ἀρχίσετε τὸ ξύλο,
Και ἴσως τὴν υγείαν σας τὸ ξύλο ὠφελήσῃ.
Κάμε και σὺ, Δαμασκηνέ, τὰ μπάνια σου κρασί,
Νά λθοῦμε νὰ βουτήξουμε, νὰ 'δῆς δουλειὰ χοναῖ.

Ἀφῆστε τὴν κατάληψι 'στὸ διάβολο νὰ πάη
Και μὴ σκοστιζετε τὸν νοῦ μὲ τὰ πολιτικά . . .
Δὲν φθάνει ὅπου ἔρχεται ὁ τύφος νὰ μᾶς φάη,
Κι' ἄλλαις ἀρρώστειαις θέλουμε 'στὰ τόσα μας κακὰ ;
Προσευχηθῆτε μοναχὰ 'στῆς Παναγίας τὴ χάρι
Δυσεντερία ὅλους μας τοὺς ἀρχοντας νὰ πάρῃ.

Βρώμεις ἐδῶ, βρώμεις ἐκεῖ . . . δὲν νοιώσατε ἀκόμα ;
Στουμπώνετε τῆς μύταις σας 'στὴν τόση εὐωδία...
Βρώμα και ἡ κυβέρνησις κι' ἡ κατοχὴ μας βρώμα,
Βρώμα τοῦ Δήμου ἢ ἀρχὴ και ἡ Ἀστυνομία,
Ὡ ! νὰ ! σὰν τύφος μὲ κτυπᾷ εὐθὺς τὸ ρετσινόλατο
'Ανοίχτε τὰ παράθυρα γιὰ νὰ πηδήσω κάτω.

Ἐμπρός, ὦ 'συνδημόταί μου, ζεστὸ κρασί ρουφάτε,
Και λυσσασμένοι ὅλοι σας πηδήσετε στοὺς δρόμους,
Και πρὶν σὰς φᾶν οἱ ἀρχοντες χημήξετε και φάτε
Τὸ Ἱατροσυνέδριον, Δημάρχους κι' Ἀστυνομίους.
'Απάνω τους, μωρὲ παιδιὰ, μὲ ὅλα τὰ σωστά μας,
Νὰ χώσουμε τὴ μούρη τους 'στ' ἀποχωρήματά μας.

Souris

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ.

Ἐκ τῶν *Ἡμερησίων Νέων*.
Ἄφίχθη ἐκ . . . ἡ διευθύντρια παρθεναγωγείου, ἐπα-
νακάμπτει δὲ ἐκ τοῦ εὐγενούς ἔργου τῆς μετὰ διακοινη-
μερον ἐνταῦθα διαμονῆς.
Τί ἀριθμὸν λέτε νὰ ἐκφράζῃ αὐτὸ τὸ διακοινημέρος ;

Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος εἰδοποιήσις γαλλικὴ :
Ils demandant gouvernante details Hotel de France,
No 19.

Ἄσσεια ἐκ τοῦ ἀ'Εθνικοῦ Πνεύματος περὶ τῆς παρα-
στάσεως τῆς Δουκρητίας Βοργίας :
« Ἡ Ελ. Κιαραμόντε θέλει διαδραματίσει τὸ πρῶτον πρό-
σωπον, οἱ δὲ θαυμασταὶ αὐτῆς πολὺ δικαίως, τὸ δεύτερον».
Νὰ σὲ ἴδοῦμε, κύριε Κοκκινόπουλε !

Κώστας ὁ σκουπιδάς.

Λ. 90 ΔΕΛΤΑΡΙΑ ΚΩΝΟΠΟΚΤΟΝΑ Λ. 90

τοῦ Δόκτορος Ζαμπιρόνη

Fidibus del Dott. Zambironi.

Ἡ ἀνάφλεξις ἐνὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρω δελταρίων κέκτηται
τὴν ἰδιότητα νὰ καταστρέφῃ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ ὄχληρὰ
ζωῦρια τῆς παρούσης ἐποχῆς, οἷον κάνωπας, σκνίπας, κ.τ.π.
Ζητήσατε πάντοτε τὸ ὄνομα τοῦ Δόκτορος Ζαμπι-
ρόνη καθόσον κυκλοφοροῦν και νόθα ἐπιφέροντα κεφα-
λαλίαν.

Τὰ τοῦ Δ. Ζαμπιρόνη γνήσια εὑρίσκονται εἰς τὸ Φαρ-
μακεμπορεῖον τοῦ Κ. Ὀλυμπίου.